

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Duben 2020, r. XXIV. č. 260

*„Utrpením a vzkříšením Pán přešel ze smrti do života a otevřel cestu nám, kteří věříme
v jeho vzkříšení, abychom ze smrti do života přešli i my“. (Sv. Augustin)*

MODLITBA ZA UKONČENÍ EPIDEMIE

Bože náš Otče, Stvořiteli světa, všemohoucí a milosrdný, z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna jako lékaře našich duší a našich těl. Shlédni na své děti, které se v této obtížné, zmatené a zděšené době v mnoha částech Evropy a světa na Tebe obracejí a hledají sílu, spásu a úlevu. Osvobod' nás od nemoci a strachu, uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny, dej moudrost našim vládcům, sílu a odměnu našim lékařům, sestrám a dobrovolníkům, věčný život mrtvým. Neopust' nás v době zkoušky, ale osvobod' nás ode všeho zla. O toto prosíme Tebe, který se Synem a Duchem Svatým žiješ a kraluješ na věky věků. Amen. Maria, matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Kardinál Jean-Claude Hollerich, předseda COMECE . Kardinál Angelo Bagnasco, předseda CCEE

POSTNÍ DOBA 2020

Letošní postní doba má mimořádný průběh a s postupujícími omezeními, v důsledku rozšiřování koronaviru, jsme si začali uvědomovat, co to pro nás znamená. Ztráta jistot – že najdu kdykoliv a kdekoliv otevřené dveře do kostela, mohu se tam jít pomodlit, sama či s věřícími, zúčastnit se mše svaté, přijímat svátosti. Jistoty, že vždy najdu kněze, který mně poskytne svátost smíření. Ztrátu možností fyzického kontaktu setkat se a pozdravit se s přáteli, ve farnosti i mimo ni, společně slavit radostné události ve farnosti – např. křest miminka, jeho uvítání ve společenství, nebo svátky či narozeniny.

Nucená izolace mi připomněla, že tak asi to vypadalo, když byl vyhlášen interdikt pro české země, nebo opatření při morové nákaze.

Ale abych si jen nestěžovala – řešení okamžitě nastala – s využitím sociálních sítí (tak často odsuzovaných), moderních technologií (od Vatikánu až po naši farnost). Na webových stránkách farnosti jsme neustále informováni. Podle augustiniánského hesla „spojení v modlitbě“ sdílíme společnou modlitbu při zvonění v poledne a večer ve 20 hod. Zúčastnili jsme se Dne modliteb celé augustiniánské rodiny 20. března. Na slavnost sv. Josefa 19. března jsme se připojili k modlitbě růžence světla, jak doporučoval sv. Otec papež František. A díky TV NOE můžeme sdílet mše svaté, včetně přenosu ranních mší papeže Františka z kaple sv. Marty, adorace Nejsvětější svátosti, homilie. Nepřestáváme s kontakty – telefon, FB, e-mail mezi sebou a s našimi otci. A setraváme v modlitbě.

Jiřina K

Pán se totiž rozhodl, že kvůli nám, kteří jsme jeho tělem, sám předem půjde naší cestou v tom svém těle, ve kterém zemřel, vstal z mrtvých a vstoupil na nebesa; aby tak jeho údy

s důvěrou očekávaly, že i ony se dostanou tam, kam je předešla hlava... Z tebe si Kristus vzal tělo, ze sebe ti dal spásu; z tebe si vzal smrt, ze sebe ti dal život; z tebe si vzal urážky, ze sebe ti dal pocty, z tebe si vzal zkoušky, ze sebe ti dal vítězství.

(Svatý Augustin)

S nadějí dál!

Milí farníci,

Tento měsíc naše zpravodajství Tolle Lege vyjde jen elektronicky. Prožíváme nedobré časy. Pandemii koronaviru jsme neměli v našem programu. Nemůžeme se vidět, máme být doma, píšeme si, voláme si, sledujeme bohoslužby přes media. Je to vše trochu jinak, než bychom chtěli. To, co se děje, je pro nás něco nového a máme se naučit s tím žít. Vypadá to, že svět se zastavil a s ním i náš způsob života, jak jsme ho žili předtím. S tím se zastavil, díky Bohu, i náš individualismus. A teď jsme v situaci, kdy máme čas, hodně času a prostoru, které předtím v takové míře nebyly. Někdo mi dokonce říkal, že má čas i na to, aby se nudil!

A co s tím časem, jak s ním můžeme naložit v rodině? Můžeme spolu plánovat, můžeme snídat, obědovat a večeřet dohromady, spolu se dívat na nějaký film, naslouchat tomu, co je pro druhého důležité, mluvit o našem dětství, vzpomínat na naše předchůdce, modlit se spolu... Je třeba se nebát projevovat dobrotu a něhu. Je čas být solidární a laskaví. Chtěl bych vás pozvat, abyste v modlitbě poděkovali za ty, kteří se o nás starají, za lékaře, ale i za ty, kdo jsou na ulicích, v supermarketech, v dopravních prostředcích, za policii, za zdravotníky, ale i za učitele, kteří pracují s dětmi na dálku přes internet.

A nezapomeňme ani na ty, kdo jsou sami, na staré lidi a na ty, kteří ztratili někoho drahého. Pro ně pro všechny prosím o modlitbu a o podporu.

Velikonoční Triduum, které už nastává, bude trochu jinak než bývalo, než jsme byli zvyklí. Ale Velikonoce budou, protože Kristus vstane pro nás, aby nám dal znovu život a naději. Bohoslužby budou, ale bez lidí. Ale vždy budeme spojeni s Kristem, jako jedna velká rodina. Bohoslužby budete moci sledovat přes media, hlavně TV NOE. Kostel u nás bude otevřen jen pro modlitbu, adoraci a možnost sv. smíření na Zelený čtvrtek od 19.00 do 21.00 a pak na Bílou sobotu od 10.00 do 12.00 hodin. Více o Velikonočním Triduu se dozvíte v článku v tomto čísle Tolle Lege.

Vím a věřím, že to všechno brzo skončí a pak se budeme znovu setkávat jako vždy. Na to se hodně těším!

Opatrujte se, prosím!!

P. Juan, OSA

Tête-à-tête

Každý člověk se aspoň někdy v životě ocitne sám se sebou tváří v tvář svému nejhlubšímu nitru. Většinou to bývá jen na chvíli a jakoby mimochodem: onemocníme a na nějakou dobu vypadneme z běžného provozu, z něčeho nic zůstaneme sami doma nebo v důsledku nějakých zvláštních okolností dostaneme pocit, že naší situaci a pocitům nemůže kromě nás samotných nikdo porozumět. Člověk se v takových okamžicích chtěl nechtěl na chvíli zastaví, překvapeně až rozpačitě se rozhlédne kolem dokola, až nakonec tak trochu bezradně přijme nevyhnutelnost tohoto divného stavu tête-à-tête sám se sebou.

Je až s podivem, kde se v nás tato zvláštnost bere: raději setrváme v nepříjemné společnosti, než abychom zůstali sami, raději se obklopíme neprůstřednou zdí nesmyslných zvuků, než abychom byli v „hrobovém“ tichu, raději budeme zavírat oči na všechno, než abychom byli konfrontováni s něčím skrytým. Věda by na to možná řekla, že je to onen pověstný pud sebezáchovy, máme ale chtít za každou cenu jen a pouze zachovat svůj život? Každopádně ať se snažíme sebeděle a sebevíce, jednou nás samota a ticho stejně nevyhnutelně doženou, až se onen „nejobávanější“ člověk na zeměkouli, totiž já sám pro sebe, ocitne vedle mě. A ať už se my zachováme jakkoliv, on nebude mlčet, ale promluví k nám, otevřeně a nepokrytě. Budeme schopní mu v takovou chvíli naslouchat? Budeme mít dost odvahy se mu podívat do očí? Budeme stále dělat, že tu není, nebo půjdeme mu ve své životní cestě vstříc a spojíme se s ním?

Příklad, který nám v tomto smyslu zanechává Pán Ježíš, mluví sám za sebe: on sám odchází na čtyřicet dní na poušť a zůstává na ní o samotě se svými strachy, pokušením, ale také se svou vírou. A právě to ho posiluje a nakonec i uschopňuje k tomu, aby zahájil svou cestu Spasitele. Tak ať se nám tento převratný a náročný čas, tato osamocená a nebezpečná poušť, po které zrovna kráčíme, stane pravou a nejhlubší postní dobou, kterou projdeme společně s Ježíšem. A ať nám ona karanténa, jež má co do činění s francouzským slovem čtyřicet, stane odrazovým můstkem a duchovní přípravou na Velikonoce.

Kateřina Tourková

Ted' je ta pravá doba na rozjímání

Blíží se velikonoční svátky. Letos budou kvůli epidemii, která zasáhla prakticky celý svět, úplně jiné než dříve. I když jsme vždycky tušili, že k nějaké pandemii někdy může dojít, nedokázali jsme si představit, že by se to mohlo dotknout zrovna nás. A je to tady. Nyní musíme všichni změnit svůj zaběhaný způsob života. A není to lehké.

Jsme právě v postním čase. Letos ho budeme držet mnohem důsledněji, protože musíme. A není to jen půst od masa, alkoholu... Jsme teď v tak zvané karanténě. Jsme zavřeni ve svých domovech, pouze s „malým výběhem“ za tím nejnutnějším (práce, cesta na nákup, malá procházka v přírodě...). Máme proto dost času na zamyšlení, jestli bychom neměli své chování a své zvyky poněkud změnit a své životní tempo zvolnit. A tuto šanci bychom neměli promarnit!

Ze dne na den se zavřela velká nákupní centra, kde byla řada rodin zvyklá trávit velkou část víkendu. Místo toho tedy vyrazily na vzduch. Venku si už zase hrají děti!

Uzavřely se hranice mezi státy a omezila osobní letecká doprava. Opravdu je nutné letět letadlem na prodloužený víkend co nejdál, nejlépe na jiný kontinent? Proč ne, když jsou letenky tak levné! Že na nějaký prožitek v tom kalupu není čas? Že není čas nasát atmosféru místa? Nevadí, důležitější je přece pořídit co nejvíc selfíčků a honem je nasdílet na internetu!

Ulice se vyprázdnily, dokonce i centra historických měst ještě nedávno zahlcená nadměrnou až zběsilou turistikou. Stánky se zbožím výhradně pro turisty, většinou s nevkusnými kýči, náhle osiřely a zatáhly rolety. Centrum Prahy v těchto dnech spíš připomíná město duchů. Tady se ukazuje, kam až jsme to podbízení se turistům nechali dojít. Rychlé peníze a hamižnost „až na prvním místě“! Parazitující podnikavci všeho druhu a zahraniční mafie teď snad konečně zkrachují. Do ulic by se měly zase vrátit normální obchůdky s běžným sortimentem a službami pro rezidenty, pokud ještě v historickém centru vůbec nějak zbyli.

Rychlé šíření zákeřného viru umožnila lidská hloupost a bezmezná hamižnost. Bohužel hloupost a hamižnost některých se teď mstí nám všem.

Opravdu musí vždycky přijít katastrofa, abychom vzali rozum do hrsti a uvědomili si, co je pro nás, pro náš život podstatné?

Zdena

IN MEMORIAM: P. Václav Vít Mareček, OSA

4. 9. 1917 – 7. 4. 2004

Byl to skutečný sloup církve!

7. dubna, v předvečer svátku večere Páně a dne ustanovení kněžství, zemřel P. Václav Vít Mareček, augustinián působící mnoho let v kostele sv. Tomáše na Malé Straně v Praze. Mnozí jsme byli obdarováni jeho životem, a to jeho činností pastorační a zpovědnickou, duchovním vedením, vyučováním náboženství, hodinami latiny, němčiny a klasické řečtiny, které dával každý týden zdarma řadě zájemců od začátečníků až po ty nejpokročilejší, výukou gregoriánského chorálu, igelitkami plnými tuzexových potravin jako Granko či pomeranče, které za komunismu několikrát do roka rozdával. To jen abych vyjmenoval to, co jsem já osobně zažil a přijal. Nyní však nejvíce vzpomínám na schopnost útěchy, kterou jeho skromná vyrovnanost vyzařovala, na jeho zajímavé a moudré výklady a na jeho samozřejmou každodenní přítomnost u sv. Tomáše po celou dobu, kterou pamatuji. A také na ty vzácné chvíle, kdy prozradil něco o svém životě, o mnoha dobrodružných zvratech na své cestě a o tom, že jeho služba v Praze nebyla samozřejmá, ale že byla spíše zázrakem.

První změnou života jedenáctiletého Václava Marečka byl příchod P. Alfonse Mittnachta, rektora pražského augustiniánského chlapeckého konviktu, který hledal nadané chlapce po venkově, do jeho rodného Trpína (dnes okres Svitavy). Od roku 1928 tedy bydlel v konviktu u sv. Tomáše v Praze a studoval na Akademickém gymnasiu, po maturitě vstoupil roku 1936 do řádu a přijal jméno Vít a v říjnu 1940 byl vysvěcen na kněze. Zde ale začínají brutální zásahy politiky do jeho života: němečtí spolubratři musí narukovat do wehrmachtu, převor kláštera P. Augustin Schubert je zatčen, provinciál a rektor vyhoštěni a roku 1942 klášter zabrán nacisty. Mladý P. Vít zůstává sám v Praze a obstarává farní agendu z fary u sv. Mikuláše. Po válce jde obnovovat činnost kláštera do České Lípy v pohraničí. Roku 1950 byl ovšem v rámci likvidace řádů internován a na celých 18 let zbaven možnosti působit jako kněz. S dalšími augustiniány pracoval nejdříve ve sklárně v Oseku, pak na státním statku v Králíkách a roku 1955 si pět řádových kněží vybralo z nabízených manuálních povolání práci lesních dělníků a přes celá „uvolněná“ šedesátá léta pracovali s motorovou pilou v polosvobodných podmínkách v Hrabyni ve Slezsku. Teprve roku 1968 směl znovu vypomáhat v duchovní správě a na jaře 1969 se vrátil ke sv. Tomáši.

35 let jeho další práce na Malé Straně lze snad přiblížit výrazy tichá činorodost, jemná neúnavnost a moudrá trpělivost, která nebyla – a to v andělské podobě – jen jeho pedagogickou metodou, ale celoživotním přesvědčením a bojem proti komunismu; mluvil o „obětech, které unavily katy“. Obnovoval kostel sv. Tomáše, založil augustiniánský třetí řád, udržoval styky s řadou osobností

z domova i ze zahraničí (jeho přítelem byl např. kardinál Meissner) a angažoval se v bohužel ne přesně zjištěné míře v tajných svěceních českých kněží v Německu. Pro svůj smysl pro povinnost takřka neodpočíval, necestoval (za komunismu pochopitelně nesměl), nebylo vždy snadné vymyslet pro něj dárek, který by obratem nedal dál, nýbrž si skutečně užil, nerad mluvil o sobě.

V P. Marečkovi Praha zažila kněze staré školy nesmírného duchovního a intelektuálního formátu, konzervativního milovníka staré liturgie a gregoriánského chorálu, učitele klasické vzdělanosti, muže nesmírně jemného humoru. Byl to skutečný sloup církve, postavený na skále pevné, na němž stojí mnoho z toho, co dnes máme.

Pavel Čížinský v Tolle Lege květen 2004 č. 83

KONGREGACE PRO BOHOSLUŽBU A SVÁTOSTI

Dekret v době nemoci COVID-19

Ve složité době, ve které kvůli pandemii nemoci COVID-19 žijeme a kdy se uvažuje nad tím, že by nebylo možné slavit liturgii společně v kostele, tak jak by to pro území své jurisdikce určili biskupové, přišly této kongregaci otázky týkající se nadcházejících velikonočních svátků. V této souvislosti se biskupům předkládají obecné instrukce a několik návrhů.

- 1 — **Datum Velikonoc.** Velikonoce nejsou svátky jako jiné, jsou srdcem liturgického roku: jejich slavení se rozprostírá do tří dnů, do velikonočního tridua, předchází jim doba postní a jsou korunovány Letnicemi. Nelze je přesunovat.
- 2 — **Mše se svěcením olejů.** Po zvážení konkrétní situace, v různých zemích odlišné, má biskup svolení odložit tuto mši na pozdější datum.
- 3 — **Instrukce pro velikonoční triduum.** Tam, kde státní a církevní úřady vyhlásily omezení, je potřeba se při velikonočním triduu držet toho, co následuje. Biskupové vydají instrukce, na kterých se shodne biskupská konference, tak aby biskup a faráři mohli v katedrále a ve farních kostelích — i když bez fyzické účasti věřících — slavit liturgická tajemství velikonočního tridua; věřící mají být informováni o začátcích bohoslužeb, aby se tak k nim ve svých domovech mohli přidat v modlitbě.

V tom mohou být užitečné technické prostředky umožňující přímý přenos, ne však záznam bohoslužeb. Biskupská konference a jednotlivé diecéze ať neváhají nabídnout podporu, která napomůže modlitbě rodinné i osobní.

Zelený čtvrtek. Mše při svěcení olejů (*missa chrismatis*), kterou slaví biskup spolu s kněžími svojí diecéze dopoledne na *Zelený čtvrtek*, může být diecézním biskupem podle situace eventuálně přeložena na jiný termín. *Mše na památku Večeře Páně* na Zelený čtvrtek proběhne bez jinak volitelného obřadu mytí nohou, jakož i bez závěrečného přenesení svátosti oltářní.

Velký pátek. V katedrálách a farních kostelích, v mezích, které stanoví ten, komu to přísluší, slaví biskup/farář Památku umučení Páně. Diecézní biskup se postará, aby byl v přímluvách doplněn zvláštní úmysl za nemocné, zemřelé a za ty, kdo se nacházejí ve zmatku (srov. *Missale Romanum*, p. 314, n. 13 [Český misál, 2015, s. 149, č. 12]).

Neděle Zmrtvýchvstání Páně — velikonoční vigilie. Slaví se jen v katedrálách a farních kostelích, v mezích, které stanoví ten, komu to přísluší. Na začátku velikonoční vigilie při »slavnosti velikonoční svíce« (*Solemne initium Vigiliae seu Lucernarium*) se vynechává zapálení ohně, zapálí se velikonoční svíce, vynechává se průvod a zazní velikonoční chvalozpěv (*Exsultet*). Následuje bohoslužba slova. Z

křestní bohoslužby se jen obnovuje křestní vyznání (srov. *Missale Romanum*, p. 371, n. 55 [Český misál, 2015, s. 182, č. 46]). Pokračuje se slavením eucharistie. Kdo se žádným způsobem nemůže přidat k velikonoční vigílii slavené v kostele, modlí se modlitbu se čtením z neděle Zmrtvýchvstání Páně (srov. *Liturgia Horarum* [Denní modlitba církve]).

V případě klášterů, seminářů a řeholních komunit ať rozhodne diecézní biskup.

Projevy lidové zbožnosti a průvody, které obohacují dny Svatého týdne a velikonočního tridua, se podle uvážení diecézního biskupa mohou přesunout na jiné vhodné dny, např. na 14. a 15. září.
Z pověření papeže výhradně pro tento rok 2020.

V sídle Kongregace pro bohoslužbu a svátosti dne 19. března 2020, o slavnosti svatého Josefa, patrona všeobecné církve.

ROBERT KARDINÁL SARAH, prefekt
----- Arthur Roche, arcibiskup sekretář
Congregatio de Cultu Divino et Disciplina Sacramentorum

Víš, že?...

* Během následujících dnů v kostele sv. Tomáše, právě v 12 hodin budeme **zvonit** jako symbol naděje. Aby se nikdo necítil sám. Je to čas společné modlitby. Připojte se k nám!

* Každý den můžete sledovat farní **mši svatou** na Facebooku (Juan Provecho) od 12:15 hodin

* Žádné **činnosti ve farnosti**, do odvolání, se nekonají. Na webu farnosti budeme informovat o obnovení nebo realizaci několika plánovaných akcí na základě aktuálních informací o pandemii COVID 19.

Dobrou chuť

Strouhaný jablečný koláč se sněhem

Je nám možná trochu ouvej, ale tím spíš si můžeme upéct něco dobrého na ochranu nervové soustavy, protože sladké je na nervy. Tento koláč je trochu na způsob hraběčkových řezů, ale zdá se mi lepší.

Na těsto budeme potřebovat: 30 dkg polohrubé mouky, 7 dkg moučkového cukru, 3 žloutky, 15 dkg tuku, 1 lžičku skořice, špetku prdopeč a špetku soli.

Na jablečnou náplň budeme potřebovat: 4 jablka, 1 vancuk, 1 skořicový cukr, 7 dkg sekaných vlašských ořechů (nemusí být) a 1 lžíci citronové šťávy.

Na sních budeme potřebovat: 3 bílky, 5 dkg cukru krupice a 1 lžičku octa.

Uděláme těsto, 1/3 oddělíme, zabalíme do fólie a dáme do mrazáku. Zbytek dáme ve fólii do lednice.

Zatím si můžeme udělat něco jiného, ale tak za hodinu se ke koláči vrátíme. Jablka nastroháme na hrubém struhadle, přidáme cukry a citronovou šťávu.

Z bílků ušleháme tuhý sníh, přišleháme cukr. Nakonec přidáme ocet.

Těsto rozválíme a na pečícím papíru dáme do koláčové formy (průměr 27 cm) tak, aby vznikly i okraje. Rozložíme jablečnou směs a na ni rozetřeme sněhovou hmotu. Navrch nastroháme těsto z mrazáku a vložíme do trouby vyhřáté na 160° a pečeme 30-35 minut.

Přeji Vám krásné Velikonoce, a i když se možná neuvidíme, tak budeme všichni myšlenkami s Kristem.

Slavení velikonočního tridua v kostele sv. Tomáše

Na Zelený čtvrtek kostel bude otevřen od 18:30 do 20:30 hodin. Na Velký pátek od 14:30 do 16:30. Na Bílou sobotu od 10:00 do 12:00 hodin k soukromé modlitbě a svátosti smíření.

Obřady velikonočního tridua sledujte, prosím na TV NOE (v televizi anebo přes internet)

Kéž necháme Ducha svatého, aby v nás působil, a učíme se ve škole Marie: být vždy vedle Ježíše, také u kříže našeho života, a být ochotní konat jeho vůli.

On vstal, vstane a my vstaneme s Ním!

Požehnané Velikonoce!
Augustiniáni